

Nepotpisani se dopisi na tiskaju.
Priopćavanje se pisma tiskaju po 5
lvd. svaki redak. Oglašaj od 5 re-
dakata stope 60 nč., za svaki redak
više 5 nč.; ili u slučaju opterećenja
za pogodbe sa spravom. Kovci se
filju poštarskom naplaticom (as-
segno postale) na administraciju „Na-
ša Sloga“. Ime, prezime i naj-
blji poštu valja točno označiti.

Komu list nedodje na vremenu,
seka to javi odpravnici u otvo-
renu pismu, za koje se ne plaća
poštarsko, ako se izvana napiše:
„Reklamacija“.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a nasloga sve pokvarit“. Nar. Pos.

Tako nemože trajati.

Pod gornjim naslovom doniela je porečka „L'Istria“ u zadnjem broju na uvodnom mjestu članak pun kle-
veta i osvada proti Slavenom Istru, koji da su nemirnjadi, buntovnici —
nihilisti. Da vidimo sbliza čim nas
sve prti glasilo zemaljskoga odbora u
Poreču.

Mimoilazeći uvod rečenoga članka, u kojem spominje neslogu u carevin-
skom vjeću, razdor u pojedinim po-
krajina ove pole države, te obéenitu-
težnju svih narodnosti, da jedna za-
vlada nad drugom, prelazimo na onaj
dio članka, kojim se bavi o narod-
nostnih odnosajih u Istri.

Ova pokrajina da pokazuje u
malenom sve one grdne strasti, koje
vidjamo u državnom saboru u veli-
kom. U vijoj da se nemogu obaviti
nijedni občinski, zemaljski ili državni
izbori a da se nepojava gorirečene
strasti. To da se opetuj dapače i
kod imenovanja činovnika, členika,
občinskih uprava itd. itd. Takovo
stanje dozlogrdjuje njezinim „po-
ste-
nja kom“ dočim podiže i uzosi ne-
mirnjake i buntovnike. Posliedica tomu
da su neprestani nemiri, svadje i
divljaci odpor proti „po-
ste-
nja kom“. Medju pukom da je zavladalo
občenito mnjenje, da mora sada on
zapoviedati, jer da su dugo vladali i
zapovediali „S o r i“.

Mislimo, da nam svega toga ne-
treba pobijati, jer će svatko i sam,
koji prati narodnostnu borbu u našoj
pokrajini, uviditi, da je sve navedeno
u početku pak do konca priesna laž.
Na svemu tomu istina je samo to,
da naša stranka u Istri križa i striže
tajanaške osnove i mreže, kojimi
bi, asmo kroz stoljeća sapeti.

Branec sebe i svoje neprekoračuje
zakona niti posije u tuje pravo. Ona
ratili jedino tako, kao što su radile sve
stranke potlačenih naroda kad su na-
stojale, da svoj narod tudjeg oslobođe-
stva. Bez nasilja, bez spletaka, otvo-
reno, mirno i trijezno ide za svojin
čijem držeći se pravice i zakona. Pro-
тивna nam stranka neće nit može do-
kazati niti jednog uspjeha postiguća
nasiljem ili bezakonjem.

A sad okrenimo batiru pak po-
gledajmo kako postupaslavna „L'Istria“ i
njezini pristaši širom pokrajine proti
našemu puku i proti njegovim prva-
kom, bilo crkvenih bilo svjetovnih.

Tko se želi osvjeđiti o žalostnom
stanju Hrvata i Slovenaca Istre, neka
prolista samo zadnja 3—4 broja na-
šega lista. Razbojničke navale na naše
svećenstvo u tajanskih gaježdama, kao
u Oprtlju i Bujah prošloga mjeseca,
potresti moraju živce i najvršćeg čo-
vjeka.

Prostački napadaji na naše kmetove
u Poreču i Pazinu jesu slavna djela
naših suzemljaka tajanske narodnosti.
Svetogrdne sablizni tajanske mladeži
ješnoga i drugoga spola kod crkve-
noga obhoda u Buzetu vape u nebo
za svetcem. A gdje su toliki i toliki
zločinci naših protivnika, koji nedolaze

na svjetlo, koje prikrivaju sami il nji-
hovi mogući branitelji i zaštitnici?

Komu nisu poznati naši odnosaši;
i tko pročita naše vesti o talijanskom
divljačtvu u poslednjih brojevih, ta-
će se za stalno uhvatiti za glavu te
bolno uzklknuti: je li to moguće?
dogudjali i se to u modernoj
državi, nakonču deretna e-
stoga vječka?! Da, sve to dogo-
dilo se u našov je doba u Istri; za-
sve to značu političke i sudbene oblasti,
pa se ipak uza sve to nositelji i Ši-
ritelji talijanske uglađenosti i pro-
svjete u brk smiju nam, oblastim i za-
konom. Oni idu dapaće i dalje. Znajuć,
da su svemu zlu u prokrajini sami
krivi, tuže i kleveteu nas i naš dobri
puk svaljujući svu krivnju radi nemira,
izgreda i navala na naše mirne i po-
strene pravke i kolovodje. Da sakriju
peko pri tom svoje djevoljske osnove
pred svjetom, te da zametu trag svojim
prostakčkim činom pred oblastmi, krate
svakoga svjetlosti Slavena Iste Ru-
sos i Panslavistom, a svim skupa jesmo
u očijuh tih klevetnika vandali i ni-
hilisti. Tko nam toga nevjerojuje neka
zaviri ma u koji broj porečkoga listića.
Nama se netreba prati oči te osvade,
jer niti smo uži želimo postati Rusi,
a nihilista bojimo se kao i tatarsko-
tajanskih redentista i divljaka, na
koje bi morale već jednom i oblasti
postaviti svoje prste — jer i vako
dalje trajati nemože!

Iz carevinskoga vjeća.

Beč, 1. junija 1891.

U sjednici 25. pr. m. provelo se je
osim stalnoga izbora predsjedništva izbore
u neke obore; odobrilo neke izbore,
među njima onaj zastupnika Ljubljane g.
Kašara i onaj zastupnika istarskih gra-
dova dra. Rizza i; pročitalo razne inter-
pelacije, kao takodje samostojne predu-
logje. Među ovim takodje predlog Ferjančić-
Klan-Suklje i drugova za promjenu izbora
uktih kotača u Koriškoj. Koruška, imajuća
skoro trećinu stanovnika našeg naroda,
Slovenaca, neima nijednoga slovenskoga
zastupnika, a to se ima pripisati osobito
okolnosti, da su izborni kotari posve ne-
naravni razdieljeni i to samo zato, da
uzmognu Slovenci biti u svim potlačeni
od Niemaca. Rečeni predlog ide na to,
da se ono neravno razdieljenje ukine
i novo osnovano i samoj prizori uvede.

U sjednici 29. pr. m. citovalo se je ta-
kodje razne predloge i interpelacije, te
u prvom čitanju razpravljale neke
predloge. Među ostalim je tu predlog za
uobičajenje carine na keru i petrolej; predlog
za preuređenje poštih odnosa na la-
denju; predlog gleda preuređenje pre-
zenoga dječokruga občina; dozvatanje pred-
loga gleda sadrženja tabaka na svih parcela
nalazečih se u vinčkim predjelima, vinarskom
otvoru.

Kod predloga gleda preuređenje pre-
zenoga dječokruga gleda se dvojica,
kojih je prvi naglašavao obterećenje občina,
osobito ladanjskih, uslijed tako zvanoga
prenešenoga dječokruga, a drugi prima-
vajući to, ističao, da bi se možda u svrhu
oklapanja moglo u sjelu svakoga kotača
suda ustrojiti političku i kr. oblast
Bilo je zapisano još više gornikov, ali
pošto bješće ura kauna, zaključila se je
sjednica.

Svatko je očekivao, da će ta točka
biti u današnjoj sjednici prva na dnevnom
redu. Kad tamo neima, ja na prvo nego
je na drugom mjestu. Na prvo je pred-
log, kojim se hoće, da se neke sudbene
uredbe od pranjege Beča protegnu na
zadnji, veliki Beč, i to ne putem zakona,
nego pripušta se vlasti, da to provede kako
svoj se vidju. Protiv tomu govorit Če-
Vašat, a govorit će stalno i drugi.

D O P I S I .

Iz av. Vitala pišu nam koncem maja. Mo-
limo Vas, veleštovani gosp. uredniči, u-
stupci nam malo prostora u dijelu „Našoj
Slogi“, kojog se obraćamo nu stalno, da
zapjevamo u vijoj, nego da zaplaćemo. Vi
odavde do sad ne primiste dopisa, ne
znači, što bi nam bilo dobro, nego što žali-
bože neima vratne ruke za to; a danas
eve usudjujemo se, da ja mojom žaljavom
se javim u ime ovoga zlopatnog naroda
miloj „N. Slogi“.

Rekoh, da zaplaćemo u vijoj, a i je
za plakat. Čujte: Naš porečki gospodar
valjda uslijed pritužbi od milij mu tih
zajamia da „živio“ viju „živio“, da ih se
već ne strate, rasplošao je po ovom ko-
taru mnogočin oružnika. Pa ovi uslijed na-
putaka zapjeđao u busije u blizini naših
mirnih seljačkih kuća i u grme, pa čekaju
hoće li koji nas zapjevati ili zavikati je-
dan drugom „živio“. Mi to sve opazimo
ali za nešreću nezadostimo tomu hrvatu.
Kad je na 4. t. m. u blizini Rakotolab
jutrom raso Šime Milić, čovjek već
seljak, ali dobr i pošten, hodeo na radnju
s volima i s vozom, zagledao nekog svoga
priatelja seljaka doviknu mu „živio“.
Namah skociše k njemu i u blizini grame
dva oružnika; zagrožao se nekojim ženom,
koje su se onđe deseli, da ako Milićev
voli s vozom njegovo kuci ne povede, ne
če ih vezat. Tužnog Milice stisnuće u
lance te s njim kao sa zločincem po javnoj
cesti kroz Višnjan u Poreč (oko 4 sata
hoda) u tamnicu. Drugi dan doveđe ga
pred sudicu*. Ovaj ga zapita: što si uči-
nio? On prestrašen odgovori: mom volu
sam zavikao živio. A sudac, nakon dve tri
kratke opazke, osudi ga na 12 sati tam-
nice. Tužan Šime, koji se tomu nije nadao,
zapisu prepis onđe, da će se privat na
vijeti sud. Ali sudac mu odvrati, da mora
po 12 sati u zatvor ili platiti 5 for.
Neimajući sobom novace, morao je u tam-
nicu. Nedjutin Milićeva žena i dječa kod
kuće prali se u suzah. A stanovnici rak-
otolki razjareni da nigda tako.

Sad čujte drugu. U subotu večer ne-
kojiji naši mladići vraćajuće se ovđe kući
s radnje, po putu htjeđo zapjevati kao
po običaju; i u pro vego započnu sasta-
doće se oružnici, mislim vižinadskimi,
i njima se liepo pozdravlja i stav svjaj
putem. Mladići započešto su malo prvo
bili uakanili: zapjevaju jednu običajnu
sejačku pjesmu. Kad bližu kuću, a za
ledjima opazijo oružnike. Bez ikakve slute
na zlo, udjelio se u kuću Šime Jakomica.
Ondje ti oružnici svezuju dva od onih
mladića Antuna Macinica Markova iz Ra-
kotolka i Ivana Milanovića Antonova od
naše občine; sapaniše patronu u puške
zagroživ se zlo, i u mladići vezanju u
Vižinadu; odakle dragi dan u Poreč u
tamnicu, dokako, užak vezani na veliko
veselje vižinadskih i porečkih tajanaša,
kao i na Milićem.

Nada pogledajmo boju u oči ovog
stvari: Pjevati, što se običaje pjevati ili
zaviknuti „živio“ kao što se uvjek običaju
več, da se tomu „živio“ išta nadostavi,
neka nam se kaže proti bojemu je to Šime.
Ako je to sada u novije vremena zabra-
njeno, zašto se nije nazvatišto puku? Inače

izlazi svakog četvrtka na četvrt
arka.

Dopis je nevrijedan ako se i
neplača.

Nebijegovat: lični, ne zaprimaju.
Predplata u poštarskom timu 5 for.
za telje 3 for. za godinu.
Razdjeljivo for. 2/3, i 1/3 za pol-
godine. Izvancaravine visi podsticaj.

Na malo jedan broj 4 novi.

Uredničko i administrativno telje
se u Via Carintia br. 25

* Bit će valjda pred političku oblast, jer
Milić spada pod sudbenu oblast u Motovun. —
Op. Ured.

Pogled po svjetu.

Trst, dan 3. junija 1891.

Austro-Ugarska: U sjednici ca-
revinskoga vjeća od due 1. t. m. pred-
ložio je zastupnik Promber zakonsku
osnovu, kojom bi se imale urediti
plaće državnih činovnika. U istoj sjed-
nici objavio je ministar predsjednik, da
će država osnovati takove zavode, u
kojih će se izpitavati svakovrstni hra-
vni predmeti, koji dolaze u trgovini.

Izjava ministra predsjednika grofa
Taaffe-a u proračunskom odboru, ko-
jom je očito priznao njemački jezik
kao državni jezik i kojim je odlučno
odbio težnje českog zastupnika, da se
uveđe i češki jezik — sudova kao
naturajni jezik, ogorca je silno češki
narod. Glasila mlado- i staročeska pišu
složno proti izjavi ministra spočitujuć
je, da mu nije stato do ravno prav-
nosti naroda u državi, već jedino do
toga, da zadovolji nepravednim po-
blepam njemačkih liberalaca. Tom iz-
javom približio se je doista ministar
lijevici u carevinskem vjeću, al se je
za to odalelio od desnice, bez koje
će težko on nit ma koji ministar
vladati.

U hrvatskom saboru vodi se ži-
vahnva razprava o zemljo razteretnoj
nagodbi, sklopljenoj izmedju hrvatske i
madjarske regnokolarne deputacije. Opo-

zicja izdala je složno izjavu, kojom očituje, da nemože nikako prihvati rečene nagodbe, jer se protivi zakonu i koristi hrvatske kraljevine.

Bugarska: Iz Sofije pišu, da je nastala napetost između kneza Ferdinanda i njegovog prvega ministra, glasovitoga Stambulova. Knez da ne odobrava nasilnih sredstva, kojim se služi ministar proti svojim političkim protivnikom i koja uzneniraju ne samo većinu bugarskoga naroda, već dapače i sav prosvjetljeni svjet.

Rusija: Ovih dana posjotili su ruski carski supruzi francuzku izložbu u Moskvi, što je osobito uzradovo franezki narod. Tom prilikom primio je car deputaciju gradjana drevne Moskve, koju mu je zahvalila, što je imenovao svoga brata, velikoga kneza Sergeja glavnim namijestnikom nekadašnjeg ruske pustolnice.

Italija: Sv. Otac izdao je encikliku, u kojoj razpravlja o radničkom pitanju, koje se jur suda nalazi na dnevnom redu u svih naprednih državah. Obćeniti su o toj encikliki glasi, da je sv. Otac doprineo vrlo dobroj savjetu i naputaku za srećno rješenje toga mučnoga posla.

Franina i Jurina

Fr. Ala ma je „babin Marko“ došao pobožan. Jur. Je bia signirao gdi na misiju, gdi su bili dobi predikaci.

Fr. Je brat; zadnji votacioni za Beč su bili za njega dobar misjun, učinili su ga iz Saula-Paula.

Jur. Bože daj, da bi u dobrim vajk naprijeđa.

Fr. Amen!

Jur. Ma, kako i gdi si opazia ti tu nje- govu pobožnost, je li se je možda spovidala?

Fr. Ni se još spovidala nô, nego bi se rado spovidati; i zato bi htia on imati pop, kakove će ce.

Jur. Ter su svi popi od Boga postavni, i svi imaju jednaku oblast grube opravštati.

Fr. Nô, za blaženoga našega „babina Marka“, jer on se neda odrasti od nijednoga popa, ako ni za to postavan od porečke koze.

Jur. Znao ča: za ovake vrste gružnike bi bilo najbolje, da si naša junta užida u Poreču jedan seminar za pope, i da stavi Marku za direktura unutrašnjosti.

Fr. I njegovego gospo - za duhovnega otca.

Jur. Viš, i iz takovega seminara došli bi popi, kakove di Marko rado imati: koji bi najprvo sv. Cirila i Metoda iz neba hitili, a posle biskupu palicu uzelii, pak ju Marku dalii, a mitru njegovom gospodaru.

Fr. Ca misliš, ave to bi se i travinjalo, da ni Bog - na svu srču - i porečkoj kozi rop skratia.

Jur. Ma ja mislim, da bi to baš Marks ne turnalo kurat.

Fr. Kako to misliš?

Jur. A lipo: da bi se popi odgojili po Markovim gužtama, da bi pak pokole on piša u svojou „babu“? ter vidiš, da svaki put su tri strane pune od popah, a napunia bi on žnjima i četvrt stran, da je njegova.

Fr. Po boškića, ti imaš pravo! I zato neka tvoi Marko i njegova „babu“!

Jur. I Fr. (pjevaju):

Živili još na mnogo lit,
Pomoći nam naš pak budit
Vi popi, fratri hod'te spat,
Jer pak buditi treba znati
Marko i baba bolje znati,
Što nam treba, pak nam dadu.

Fr. Baba straši, da to se naši šarenjačko-tivido gledo tobožnje agitacije u pojmanilijski principali i kapitani iz Vološke, Opatije, Lovrana i Mošćenice složiti pak kupit velik vapor, a kemu se putovat od Preluka do puncti Kavala. Jur. Ala ka ikoda, da j' propal Murgićev trget.

Fr. Ča bi bil za ta posal?

Jur. Rože moj, za osaki bresadi i braci bi bil bi hako i nô.

Različite vesti.

Novi odbor slavenske čitaonice u Pař.

Na glavnoj skupštini toga narodnoga društva dne 24. maja bijahu izabrani sljedeća gospoda u novi odbor: Predsjednik Dr. Matko Lazić; podpredsjednik Ivan Špik; tajnik Dr. K. Janežić; blagajnik Dragutin Fakin; odbornici: Marko Bole, Ante Fakin; zamjenici: Ante Stipančić, Jernej Cibić, Ante Jakić, Fran Perić, Juraj Bole te Ivan Petrić.

Novi odbor „Delalskega podgorača“ društva u Trstu. Na glavnoj skupštini radničkoga društva bijahu izabrani u novi odbor sljedeći članovi: Predsjednik Matko Mandić; odbornici: dr. Pretnar, Fr. Hafner, Jakob Perhanc, Anton Slakjo, Lj. Ružić, Anton Bogdanović, Anton Vrabec, Jernej Novak, Ivan Krapež, A. Vrtovec, Gregor Lotrič, Josip Prele, Miha Grahov, Jernej Celan, Fr. Primožič, Fr. Navrič, A. Rep, M. Cotić, Ivan Besednjak, Anton Kljun, Drag. Schmidt i V. Kosnik. Namjestnici: V. Kosovel, Vek. Kalister, J. Urbancič, Ivan Levc, Fr. Prele, Antrel Visantin. Pregledovaci računa: Fr. P. i L. Kikel i J. Škamperle. U pomirni sud: Fr. Žitko i A. Bencina. U I. odborovoj sjednici konstituirao se slijedeće: I. podpredsjednik dr. Pretnar; II. podpredsjednik Lj. Ružić; I. tajnik M. Cotić; II. tajnik Fr. Hafner; blagajnik Drag. Schmidt; knjigovodja J. Perhanc; kujnjičar A. Bogdanović; godopadari: J. Novak, J. Celan, A. Slakjo; A. Vrtovec; načelnika zabavnoga odbora V. Kosovel, podnačelnik G. Lotrič.

Tridesetgodišnjica političkoga djelovanja. Iz Zagreba javljuju nam, da je klub stranke prava, sastav se koncem prošloga mjeseca, zaključio, da se dne 13. t. m. imenand pravka stranke prava g. dr. Ant. Starčevića ljetos ne osobiči način pravljavi. Ljetos ne nazime navršuje 30 godina odakle je započeo svoje političko djelovanje prečlavljeći prvak stranke prave; koji je uskrisio hrvatsku ieu i visoko podignuo barjak, na kojem stoji pisano: s mostalnost i ujedinjenje svih u dva raztrgane kraljevine Hrvatske. Nadamo se, da će se toga dana sjetiti uzor-poštjenika i čelik-značajnika svih njegovih prijatelja i štovatelja, a mi mu već sada kličemo vajardadnici: Živo!

Izbor u zapadnih kotarib Istra. Pod tim naslovom primamo iz Beča dne 1. t. m. slijedeće izvješće: Viest u poslijednjem broju o razpravi legitimacijskoga odbora gledje izbora u zapadnih kotarib Istra nije posve točna. Uzeli ste ju iz lažliberalnih listova, koji objili liberalno lažu kad govoru o naših stvarih. Činjenica je ovo: dr. Ferjančić zauzimlje se za taj izbor od prve početka tako, da nebi nikto mogao bolje. Čim je dobio izvješće, on se je metnuo na posao onim znanjem, koje posjeduje; onim izkustvom, koje je stekao kao višegodišnji član legitimacijskoga odbora; onom žurnošću, kako stvar zaslužuje, a ujedno i takovom nepristranosti, da mu nijedan od članova odbora nije mogao prigovoriti i koliko su to imenito ljevičari, magoverni našimi protivnici sa juga, želili.

Izbora je najprije protest proti prvotom izborom u Pomjanu sa talijanske strane, komunita neima drugu podlogu da li tobožnje agitacije svećenstva; a onda prešao na glasovita izključenja u Poreču i Vodnjanu, to došao, kako je morao doći, do zaključka, da je izbor nezakonit i posve nevaljan, to da se ga ima uništiti. Član odbora, ljevičar, dr. Fusa, certar je još ernijevi bojani cieli izbor, imenito u Poreču, tako, da se je mislio, da će na temelju naveđenoga predložiti ne samo uništenje izbora, nego takodjer uništenje izbornoga komesara vit. Eluschegga. Zaključio je, da ako je sve ono istina, što se veli u protestib i hrvatske strane, da bi se moralno ne samo izbor uništiti, nego i metnuti pod disciplinarnu istragu rečenoga izbornoga komesara; poslo po pak nemaju vjerovati, da se je sve ono i osako dogodilo kako se opisuje, zato on ieli, da se zatraži izvide glede navedenih činjenica. U tom emisiju govorio je takodjer zastupnik Weber, i on ljevičar, muš upravo pedantan u svem, a tako i u tom; nu on nije predlagao izvida toliko gledje činjenica u Poreču i Vodnjanu, e njih i njihovoj nezakonitosti bio je osvjeđeno; on je želio davno čimero u dijelu „Našoj Slogi“

popis izpravnjenih čopničkih nadarbisa u biskupiji porečko-puljskoj, gdje se pri tom isticalo nevolja stanja onog dušobrižnog svećenstva. Ali ako je njima joh, nama je i joh i kataloh. Da nedjeljno nabranjem pojedinih izpravnjenih tupa karatiranih 34 dušobrižnih mjesti u to 12 plovjanja i 22 kuracije, neracunajuč ovomo 7 izpravnjenih kanonika. Ispitanih a ne-estoliceških župnika ima 9, a bilo bi ih i više, kâd bi se postupalo s ovim drugaćije. Toj devetorice ispitanih župnika daje država zakonom od 18. aprila 1885. (d. v. l. 47) pravo na izvajanje poboljšane kongrue, a do tog prava oni nemogu doći, jer im se de facto uzkrćuju, neotvaraju natječaj na takvu dušobrižnu nadarbinu, izuzimajuč lanjskog agusta na župnu nadarbinu u Osoru. Nadodaj k tomu glas, što se ovih dana ne bes temelja raznesao, da su još naime sve molbenice za osorku župu u Krku, pak neka nam tko reče, da plivamo u loju! Zadnji pred natječajem na osorskiju župu, bio je ratificiraj na župu u Puntu i otkrivačnicom od 27. aprila 1885., a imenovanje još da danas nije puklo! Kanoničko pravo propisuje „ne beneficia ultra semestre vacua permaneant“, a dok je državog zakona od 7. maja 1874. taj, da se izpravnjene nadarbini imaju čim prije popuniti, jer se u § 12. odreduje, da se bez vladine pravile nadarbinu neima držati; izpravnjena preko jedne godine. Koju su ti razlozi dake, koji opravljaju izpravnjenost nadarbina? Škakljivo je, gospodo, toliko bagateliziranje sa svećenstvom. Ili hoćeš li, da se molbom utemči visokog vladu i sv. Stolici, eda tam ovi upeti otvor natječaja? I o tome bio je već govor u

S k u p u s a v ećenika.

Iz Pazina pišu nam, da će dobiti za kratko novoga živinara ili liečnika za životinje u obuci g. Eugena Zuttioni, dosadašnjega živinara u Tolminu. K to viesti imademo dodati, da je g. Zuttioni preuzeo na vlastitu moci iz Tolmina u Pazin, jer nepoznaje slovenskoga jezika, kojim se jedino služi pun ka Tolminske. Radi toga živinara interpelira je u Goričkom saboru narodni zastupnik dr. Rojce vladu kako ga je mogla imenovati za Tolmin kad nepoznaje jezik onoga pučanstva. G. Zuttioni se jo valjda wedujutim nauči hrvatski, jer dolazi u hrvatski kotar, gdje će imati jedino se Hrvati posla. Inade neznamo kako bi mogao vrati svoje dužnosti.

Iz Lovrana pišu nam 22. maja. Dne 13. pr. m. obdržavana bijaš občinska sjednica u našem Lovranu, kod kojoj na dnevnom redu nezbjago osobiči važne točke, kojih bi zanimala vredne čitaocu mire „Naše Sloga“; ali zanimivo i vredno jest, da se znade, što je naš občinski zastupnik nekad ugodno dirnulo, kada vidjeli u rukuh našega vrednoga i zasluznoga glavara g. Ivana Turčića dosavrni red napisan u našem hrvatskom jeziku, koga je sam točku po točku — kako se jo razpravljala jedna za drugom — čitao tako lijepe, čist i gladko kao da mu je ovaj avangđani posao; premda nam je rekao jedan put: ja hrvatski dobro neznam, jer nisam učio toga, a što mi je, da neznam. Mi znamo svih, da nije naš vredni glavar g. Turčić u svojoj malosti učio hrvatski, jer dolazi u hrvatski kotar, gdje će imati jedino se Hrvati posla. Inade neznamo kako bi mogao vrati svoje dužnosti.

Iz Lovrana pišu nam 22. maja. Dne 13. pr. m. obdržavana bijaš občinska sjednica u našem Lovranu, kod kojoj na dnevnom redu nezbjago osobiči važne točke, kojih bi zanimala vredne čitaocu mire „Naše Sloga“; ali zanimivo i vredno jest, da se znade, što je naš občinski zastupnik nekad ugodno dirnulo, kada vidjeli u rukuh našega vrednoga i zasluznoga glavara g. Ivana Turčića dosavrni red napisan u našem hrvatskom jeziku, koga je sam točku po točku — kako se jo razpravljala jedna za drugom — čitao tako lijepe, čist i gladko kao da mu je ovaj avangđani posao; premda nam je rekao jedan put: ja hrvatski dobro neznam, jer nisam učio toga, a što mi je, da neznam. Mi znamo svih, da nije naš vredni glavar g. Turčić u svojoj malosti učio hrvatski, ali on sada uči kada znade onako gladiti i lijepe govoriti. Ona poslovica mračno lagati koja kaže: „kada je već glavar, učiti se već neda“, jer naš dični glavar ima malo sjedju glavu i kako su dimo morao je prekoraci 50 godina, pa ipak još uči. Mislimo, da bi bila i ona petorica djegunaca dobro učinila. da uči, ako ne drugo, barem pristojnost. Dragi bi nam bilo, da bi došli vidjeti jedanput. kako se lijepe i gladko vrati sada naše občinske sjednice bez ikakva prigovora. Među eventualnim predloži reče gosp. Ivan Galović Perić, da posto je sada naš uređovni jezik hrvatski, neka se i občinski pečat čim prije promjeni, a najdalje do pre občinske sjednice, što bijaš jedno glasno prihvaćeno. Gosp. Fr. Škalamera je predložio, da se nadpis na tabli nad vratima občinskog ureda promjeni, ali tablie da ne treba promjenjivati već samo nadpis. Našto je g. glavar odgovorio, da na tabli nije občinska, već da su ju nekoj dobavili, našto bi zaključeno, da se tabla izradi onomu čigova je, a na občinsku troškove dobavi druga za hrvatskim nadpisom.

Ne mogu svrati, a da ne rekrem

